TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. liepos 14 d.*

Byloje C-180/00

dėl 2000 m. gegužės 12 d. pagal EB 230 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Nyderlandų Karalystė, atstovaujama M. Fierstra ir J. van Bakel,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą T. van Rijn ir C. Van der Hauwaert, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proceso kalba: olandų.

palaikomą

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos N. Díaz Abad, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ir

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues ir D. Colas,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (pranešėjas), G. Arestis ir J. Klučka,

generalinis advokatas P. Léger,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2005 m. vasario 17 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Nyderlandų Karalystė ieškiniu prašo panaikinti 2000 m. vasario 29 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 465/2000, nustatantį apsaugos priemones EB/užjūrio šalių ir teritorijų kilmės kumuliacijos cukraus sektoriaus produktų importui iš užjūrio šalių ir teritorijų (OL L 56, p. 39, toliau – ginčijamas reglamentas).

Teisinis pagrindas

Bendras cukraus rinkų organizavimas

2 1999 m. rugsėjo 13 d. Reglamentu (EB) Nr. 2038/1999 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo (OL L 252, p. 1) Europos Sąjungos Taryba kodifikavo keletą kartų keistą 1981 m. birželio 30 d. Reglamentą (EEB) Nr. 1785/81 (OL L 177, p. 4), kuriuo buvo nustatytas šis bendras organizavimas. Šiuo organizavimu siekiama reguliuoti Bendrijos cukraus rinką, kad būtų padidintas užimtumas ir Bendrijos cukraus gamintojų gyvenimo lygis.

3 Paramą Bendrijos produkcijai, įgyvendinamą nustatant garantines kainas, riboja nacionalinės gamybos kvotos (A ir B kvotos), kurias Taryba pagal Reglamentą Nr. 2038/1999 skiria kiekvienai valstybei narei, kuri jas paskirsto tarp savo gamintojų. B kvotai priskiriamam cukrui (vadinamasis „B cukrus") taikomas didesnis gamybos mokestis, palyginti su A kvotos cukrumi (vadinamasis „A cukrus"). Cukrus, pagamintas viršijus A ir B kvotas, yra vadinamas „C cukrumi" ir jis negali būti parduodamas Europos bendrijoje, išskyrus atvejus, kai kitą sezoną jis priskiriamas A ir B kvotoms.

4 Išskyrus C cukraus eksportą, pagal Reglamento Nr. 2038/1999 18 straipsnį už iš Bendrijos eksportuojamą cukrų yra skiriamos eksporto grąžinamosios išmokos Bendrijos ir pasaulinės rinkos kainų skirtumui padengti.

5 Cukraus, už kurį gali būti skiriama eksporto grąžinamoji išmoka, kiekis ir bendra metinė grąžinamųjų išmokų suma nustatoma pagal Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) susitarimus (toliau – PPO susitarimai), kurių šalis yra Bendrija, patvirtintus 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, p. 1). Vėliausiai skaičiuojant nuo 2000–2001 prekybos metų, cukraus, už kurio eksportą mokamos grąžinamosios išmokos, kiekis turi būti ne didesnis kaip 1 273 500 tonų, o bendra grąžinamųjų išmokų suma neturi būti didesnė kaip 499,1 milijono eurų, o tai sudaro atitinkamai 20 % ir 36 % sumažėjimą, palyginti su 1994–1995 prekybos metais.

UŠT asociacijos su Bendrija režimas

6 EB 3 straipsnio 1 dalies s punkte yra numatyta, jog viena iš Bendrijos veiklos sričių yra užjūrio šalių ir teritorijų (UŠT) asociacija, kad „būtų plečiama prekyba ir kartu skatinama ekonominė bei socialinė plėtra".

7 Aruba ir Nyderlandų Antilai yra UŠT.

8 Pastarųjų asociaciją su Bendrija reglamentuoja EB sutarties IV antraštinė dalis.

9 EB sutarties 136 straipsnio (po pakeitimo – EB 187 straipsnis) pagrindu buvo priimta keletas sprendimų, įskaitant 1991 m. liepos 25 d. Tarybos sprendimą 91/482/EEB dėl užjūrio šalių ir teritorijų asociacijos su Europos ekonomine bendrija (OL L 263, p. 1), kuris pagal jo 240 straipsnio 1 dalį yra taikomas dešimt metų, skaičiuojant nuo 1990 m. kovo 1 dienos.

10 Įvairios šio sprendimo nuostatos iš dalies buvo pakeistos 1997 m. lapkričio 24 d. Tarybos sprendimu 97/803/EB, iš dalies keičiančiu Sprendimą 91/482 (OL L 329, p. 50). Be to, Sprendimo 91/482, iš dalies pakeisto Sprendimu 97/803 (toliau – sprendimas dėl UŠT), galiojimas 2000 m. vasario 25 d. Tarybos sprendimu 2000/169/EB (OL L 55, p. 67) buvo pratęstas iki 2001 m. vasario 28 dienos.

11 Sprendimo dėl UŠT 101 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„UŠT kilmės produktai į Bendriją įvežami be importo muito." (Neoficialus vertimas)

12 To paties sprendimo 102 straipsnyje numatyta:

„Nepažeisdama 108b (straipsnio), Bendrija UŠT kilmės produktų importui netaiko jokių kiekybinių apribojimų ar lygiaverčio poveikio priemonių." (Neoficialus vertimas)

13 Šio sprendimo 108 straipsnio 1 dalies pirmoje įtraukoje daroma nuoroda į šio sprendimo II priedą, kuriame pateikiama produktų kilmės sąvoka ir su ja susijusių administracinio bendradarbiavimo būdų sąvokų apibrėžimas. Pagal šio priedo 1 straipsnį produkto kilmės šalimi yra laikoma UŠT, Bendrija arba Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno šalys (toliau – AKR), jei jis ten buvo ištisai gautas arba pakankamai perdirbtas.

14 II priedo 3 straipsnio 3 dalyje pateikiamas apdirbimų arba apdorojimų, kurie yra laikomi nepakankamais, kad produktui iš UŠT būtų suteiktas produkto kilmės statusas, sąrašas.

15 Be to, II priedo 6 straipsnio 2 dalyje yra pateikiamos vadinamosios „EB-UŠT ir AKR-UŠT kilmės kumuliacijos" taisyklės. Joje nustatyta:

„Jei Bendrijoje arba AKR valstybėse ištisai gauti produktai buvo apdirbti arba perdirbti UŠT, jie laikomi ištisai gautais UŠT". (Neoficialus vertimas)

16 Pagal šio priedo 6 straipsnio 4 dalį šios EB-UŠT ir AKR-UŠT kilmės kumuliacijos taisyklės yra taikomos „bet kuriam UŠT atliktam apdirbimui ar perdirbimui, įskaitant 3 straipsnio 3 dalyje nurodytas operacijas".

17 Sprendimu 97/803 į sprendimą dėl UŠT buvo įterptas 108b straipsnis, kurio 1 dalyje nustatyta, kad „II priedo 6 straipsnyje nurodyta AKR-UŠT kilmės kumuliacija yra pripažįstama neviršijant 3 000 tonų cukraus metinio kiekio". Tačiau Sprendimas 97/803 EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisyklės taikymo neapribojo.

18 Sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalimi Europos Bendrijų Komisijai suteikiama teisė imtis „būtinų apsaugos priemonių", jei „(šio sprendimo) taikymas labai sutrikdo Bendrijos arba vienos ar kelių valstybių narių ekonomikos sektorių arba sukelia pavojų jų išorės finansų stabilumui", arba (jei) „kyla sunkumų, dėl kurių gali pablogėti veikla kuriame nors Bendrijos ar Bendrijos regiono sektoriuje <...>". Pagal šio sprendimo 109 straipsnio 2 dalį Komisija turi pasirinkti „tokias priemones, kurios mažiausiai sutrikdytų asociacijos ir Bendrijos funkcionavimą". Be to, „šios priemonės neturi siekti daugiau nei griežtai būtina iškilusiems sunkumams įveikti".

Apsaugos priemonės, priimtos EB-UŠT kilmės kumuliacijos cukraus ir cukraus bei kakavos mišinių importo atžvilgiu

19 1999 m. lapkričio 15 d. Komisija, remdamasi sprendimo dėl UŠT 109 straipsniu, priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2423/1999, nustatantį apsaugos priemones cukraus, kurio KN kodas 1701, ir cukraus bei kakavos mišinių, kurių KN kodai 1806 10 30 ir 1806 10 90 ir kurių kilmės šalis yra UŠT, atžvilgiu (OL L 294, p. 11)

20 Šiuo reglamentu, taikomu iki 2000 m. vasario 29 d., Komisija cukraus importui, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, nustatė mažiausią kainą, o UŠT kilmės cukraus ir kakavos mišinių (toliau – mišiniai) importui – Bendrijos priežiūros procedūrą pagal taisykles, numatytas 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1), 308d straipsnyje.

21 Nyderlandų Karalystė pareiškė ieškinį dėl Reglamento Nr. 2423/1999 panaikinimo. Šis ieškinys buvo atmestas šios dienos sprendimu *Nyderlandai prieš Komisiją* (C-26/00, dar nepaskelbta Rinkinyje).

22 Komisija ginčijamą reglamentą taip pat priėmė sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio pagrindu.

23 Iš šio reglamento pirmos, ketvirtos, penktos, šeštos ir septintos konstatuojamųjų dalių matyti, kad:

„1) Komisija konstatavo, kad nuo 1997 m. labai didėja cukraus <...> ir mišinių <...> iš (UŠT), ypač kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importas. 1996 m. šis importas iš viso nebuvo vykdomas, o 1999 m. jis siekė daugiau kaip 48 000 tonų <...>

<...>

4) pastaraisiais metais Bendrijos cukraus rinka susidūrė su netikėtais sunkumais. Ši rinka yra perteklinė. Suvartojamo cukraus kiekis yra pastovus, t. y. maždaug 12,7 milijono tonų. Cukraus yra pagaminama 16,7–17,8 milijono tonų. Taigi bet kokį cukraus į Bendriją importą pakeičia atitinkamo Bendrijos cukraus kiekio, kuris negali būti parduotas šioje rinkoje, eksportas; pagal nustatytas kvotas iš Bendrijos biudžeto už šį cukrų yra mokamos grąžinamosios išmokos (šiuo metu apie 520 eurų už toną). Tačiau pagal susitarimą dėl žemės ūkio, kuris buvo sudarytas remiantis Urugvajaus raundo rezultatais, eksporto, už kurį mokamos grąžinamosios išmokos, kiekis yra mažinamas nuo 1 555 600 tonų 1995–1996 prekybos metais iki 1 273 500 tonų 2000–2001 prekybos metais;

5) dėl šių sunkumų bendras cukraus rinkos organizavimas gali būti smarkiai sutrikdytas. Remiantis šiuo metu žinomais patikimiausiais skaičiavimais, 2000–2001 prekybos metais, kurie prasideda 2000 m. liepos 1 d., yra planuojama maždaug 500 000 tonų sumažinti Bendrijos gamintojų kvotas <...> Dėl kiekvieno papildomo cukraus ir produktų, kurių sudėtyje yra didelis kiekis cukraus iš UŠT, importo, reikės dar labiau sumažinti Bendrijos gamintojų kvotas, taigi jie praras dar daugiau garantuojamų pajamų;

6) importas buvo vykdomas apie tris mėnesius, kol buvo paprašyta išduoti licencijas dėl jų galiojimo trukmės. Dėl šios aplinkybės padidėjęs importas, net tas, kuris buvo vykdomas 2000–2001 prekybos metų pirmaisiais mėnesiais, lėmė rinkos padėtį šiais prekybos metais ir sukėlė 5 konstatuojamojoje dalyje nurodytas neigiamas pasekmes;

7) todėl egzistuoja sunkumai, dėl kurių gali pablogėti veikla viename iš Bendrijos sektorių <...>".

24 Pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnį:

„Šio reglamento galiojimo laikotarpiu produktams, priskiriamiems tarifinėms pozicijoms KN 1701, 1806 10 30 ir 1806 10 90, sprendimo dėl UŠT 6 straipsnio II priede nurodyta kilmės EB-UŠT kumuliacija yra pripažįstama 3 340 tonų cukraus.

Kad šio apribojimo būtų laikomasi, kitų nei cukraus produktų atveju atsižvelgiama į cukraus kiekį importuojamame produkte". (Neoficialus vertimas)

25 Iš šio reglamento devintos konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija šią 3 340 tonų kvotą nustatė atsižvelgdama į „didžiausią nagrinėjamų produktų importo bendrą metinį kiekį per pastaruosius trejus metus iki 1999 m., kai importas ypač išaugo ir dėl jo Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) pradėjo tyrimą įtardama esant pažeidimų".

26 Pagal ginčijamo reglamento 2 straipsnį šio reglamento 1 straipsnyje nurodytų produktų importui vykdyti reikia gauti importo licenciją, kuri išduodama pagal 1997 m. gruodžio 17 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2553/97 dėl importo licencijų tam tikriems produktams, kurių KN kodai 1701, 1702, 1703 ir 1704 ir kurių kilmė – EB/užjūrio šalys ir teritorijos, išdavimo taisyklių (OL L 349, p. 26), 2–6 straipsnio taisykles, taikomas *mutatis mutandis*.

27 Galiausiai pagal jo 3 straipsnį ginčijamas reglamentas, kuris įsigalioja 2000 m. kovo 1 d., yra taikomas iki 2000 m. rugsėjo 30 dienos.

Šalių reikalavimai

28 Nyderlandų vyriausybė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

29 Komisija prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš Nyderlandų Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

30 2000 m. liepos 7 d. Teisingumo Teismo kanceliarijai įteiktu laišku Nyderlandų Karalystė paprašė sustabdyti bylos nagrinėjimą Teisingumo Teisme, kol bus priimtas galutinis Pirmosios instancijos teismo sprendimas bylose T-94/00 ir T-110/00, *Rica Foods ir kt. prieš Komisiją*, kuriose taip pat prašoma panaikinti ginčijamą reglamentą. Atsakydama į Teisingumo Teismo klausimą, ji teigė, kad jos prašymas dėl sustabdymo buvo taikomas ir bylos T-159/00, *Rica Foods ir kt. prieš Komisiją*, atžvilgiu.

31 2000 m. spalio 17 d. Nutartimi Teisingumo Teismo pirmininkas, vadovaudamasis EB Teisingumo Teismo statuto 47 straipsnio trečiąja pastraipa ir Teisingumo Teismo Procedūros reglamento 82a straipsnio 1 dalies pirmąja pastraipa, patenkino šį prašymą.

32 Pirmosios instancijos teismas ieškinius šiose bylose atmetė kaip nepagrįstus 2002 m. lapkričio 14 d. Sprendimu *Rica Foods ir kt. prieš Komisiją* (T-94/00, T-110/00 ir T-159/00, Rink. p. II-4677).

33 2000 m. kovo 21 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Ispanijos Karalystei ir Prancūzijos Respublikai buvo leista įstoti į bylą Komisijos pusėje.

34 Prancūzijos vyriausybė rašytinių pastabų nepateikė.

Dėl ieškinio

35 Grįsdama prašymą panaikinti ginčijamą reglamentą Nyderlandų Karalystė nurodo keturis ieškinio pagrindus, susijusius atitinkamai su sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies ir to paties straipsnio 2 dalies pažeidimu, piktnaudžiavimu įgaliojimais bei EB 253 straipsnyje nurodytos pareigos motyvuoti pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

36 Nurodydama pirmąjį ieškinio pagrindą Nyderlandų vyriausybė teigia, kad cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importui į Bendriją Komisija akivaizdžiai netiksliai įvertino faktines aplinkybes prieš padarydama išvadą, kad būtina priimti apsaugos priemones.

37 Šios vyriausybės teigimu, apsaugos priemonės yra išimtinės pagal paprastai prekybos srityje taikomus teisės aktus. Todėl Komisija turėjo įrodyti išskirtinės situacijos buvimą, dėl kurios buvo būtinos tokios priemonės, remdamasi objektyviais sprendimo dėl UŠT 109 straipsnyje nustatytais vertinimo kriterijais. Tačiau nagrinėjamu atveju taip nebuvo.

38 Pirmąjį ieškinio pagrindą sudaro penkios dalys.

39 Visų pirma Nyderlandų vyriausybė tvirtina, kad iš UŠT importuoti cukraus ir mišinių kiekiai, kurie, remiantis Europos Bendrijų statistikos tarnybos (Eurostatas) pateiktais duomenimis, buvo apie 40 000 tonų 1999 metais, o tai yra mažiau nei 0,4 % Bendrijos gamybos, negali reikšti pavojaus, kad gali būti sutrikdytas bendras cukraus rinkos organizavimas. Be to, šio organizavimo negali sutrikdyti mišinių importas, nes pagal Reglamento Nr. 2038/1999 1 straipsnio 1 dalį kakava nepatenka į šį bendrą organizavimą.

40 Antra, Nyderlandų vyriausybė pastebi, kad bendra cukraus gamyba Bendrijoje skiriasi daugiau nei vienu milijonu tonų, nelygu metai. Kadangi vartojimas taip pat kinta, tvirtinimas, jog kiekvienas papildomas iš UŠT importuotas kiekis lemtų atitinkamo kiekio eksportą, yra grindžiamas realybės nesuvokimu. Bet kuriuo atveju, nors dėl importo iš UŠT Bendrijos eksportas padidėtų, jis nebūtinai turi būti subsidijuojamas.

41 Trečia, ši vyriausybė teigia, kad ginčijamas cukraus importas nesukėlė sunkumų Bendrijai, atsižvelgiant į jos įsipareigojimus pagal PPO susitarimus. Nurodydama 1999 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutartį *Emesa Sugar prieš Komisiją* (T-44/98 R II, Rink. p. II-1427, 107 punktas), ji pažymi, kad Bendrija turėjo pakankamą veiksmų laisvę, jog galėtų susidoroti su cukraus iš UŠT importo padidėjimu.

42 Ketvirta, Nyderlandų vyriausybė abejoja, kad priimdama ginčijamą reglamentą Komisija buvo numačiusi sumažinti gamybos kvotas. Bet kuriuo atveju šis sumažinimas nebuvo reikalingas dėl paties ginčijamo cukraus importo.

43 Galiausiai ši vyriausybė teigia, jog nebuvo įrodyta, kad ginčijamas cukraus importas sukėlė žalą Bendrijos gamintojams. Visų pirma eksporto gražinamąsias išmokas finansuoja Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondas (EŽŪOGF), o ne Bendrijos gamintojai. Be to, 1999 m. cukrus UŠT gamintojams buvo parduodamas du kartus didesne nei pasaulinės rinkos kaina, o tai leido Bendrijos gamintojams gauti didelį pelną. Pagaliau Komisija neįrodė, kad kiekviena iš UŠT importuota tona lėmė atitinkamą Bendrijos gamintojų vykdomo pardavimo sumažėjimą.

44 Vis dėlto, atsižvelgiant į nedidelius mišinių iš UŠT importo kiekius, teiginys, kad importas lėmė Europos cukraus pramonės išlaidas, yra dar mažiau tikėtinas nei cukraus importo atžvilgiu, nes Bendrijos gamintojai tokių mišinių nepardavė.

45 Komisija atsikerta, kad situacija rinkoje yra tokia, jog kiekviena iš UŠT į Bendriją importuoto cukraus tona lemia atitinkamą Bendrijos gamybos kvotų sumažinimą. Be to, atsižvelgiant į UŠT įmonių gamybos pajėgumus, nesant jokio apribojimo, cukraus importas iš šių šalių galėtų lemti Bendrijos gamybos kvotų sumažinimą, 40–50 % didesnį už tą, kurį jau numatė Bendrijos institucijos.

46 Mišinių atžvilgiu, nors yra neginčytina, kad kakava nepatenka į bendrą rinkos organizavimą, yra visiškai akivaizdu, kad aptariamuose mišiniuose yra labai didelis kiekis cukraus. Todėl mišinių iš UŠT importas gali turėti neigiamų pasekmių, gamintojams parduodant cukrų šių mišinių gamintojams Bendrijoje.

47 Komisija taip pat tvirtina, kad bendru rinkos organizavimu buvo nustatytos gamybos kvotos tiek cukrui, kuris bus vartojamas Bendrijos rinkoje (A cukrus), tiek cukrui, kuris gali būti eksportuojamas mokant grąžinamąsias išmokas (A ir B cukrus). Jos teigimu, jei cukraus gamintojai negali parduoti A cukraus Bendrijos rinkoje, jie bando jį eksportuoti vykdydami subsidijuojamą eksportą. Kitas sprendimas būtų laikyti cukrų, bet jau kelerius metus intervencija nebuvo taikoma ir Komisija neskatina kreiptis dėl šios procedūros atsižvelgiant į jos sąnaudas, tenkančias Bendrijos biudžetui.

48 Dėl įsipareigojimų pagal PPO susitarimus laikymosi Komisija nurodo 2000 m. vasario 8 d. Sprendimo *Emesa Sugar* (C-17/98, Rink. p. I-675) 56 punktą.

49 Galiausiai dėl neigiamų pasekmių Bendrijos ūkio subjektams Komisija, nurodydama minėto sprendimo *Emesa Sugar* 56 punktą ir generalinio advokato D. Ruiz-Jarabo Colomer išvados šioje byloje 88 punktą, pažymi, kad ne visas eksporto grąžinamąsias išmokas finansuoja EŽŪOGF, bet didelę jų dalį taip pat dengia Bendrijos gamintojai. Nors tai tiesa, kad tam tikri Bendrijos gamintojai gali gauti naudos parduodami C cukrų UŠT gamintojams, Komisijos teigimu, tai negali atlyginti visam sektoriui padarytos žalos.

50 Ispanijos vyriausybės pozicija yra tokia pati kaip Komisijos. Ji pastebi, kad didelis cukraus iš UŠT importo padidėjimas nuo 1997 m. yra sprendimo dėl UŠT pakeitimo, kuriuo apribotas produktų su taikoma AKR-UŠT kilmės kumuliacija importas į Bendriją, kuriam netaikomi muitų mokesčiai, pasekmė. Sektoriaus įmonės, informuotos apie šią perspektyvą 1996 m. paskelbus pakeitimo pasiūlymą, pradėjo importuoti kitus produktus, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija ir kuriems šis pakeitimas nebuvo taikomas. Be to, priimtomis priemonėmis buvo siekiama apsaugoti Bendrijos gamintojų interesus bendrosios žemės ūkio politikos srityje nepaveikiant UŠT ekonomikos, nes jos nebuvo skirtos šiose šalyse pagamintam cukrui.

51 Ši vyriausybė taip pat pažymi, kad 1999 m. cukraus kaina pasaulinėje rinkoje buvo 242 EUR už toną, o Ispanijoje cukrus buvo parduodamas 775 EUR už toną. Taigi UŠT ūkio subjektai gavo pelną, lygų 533 EUR už toną cukraus, kurį jie eksportavo į Bendriją nemokėdami muitų. Todėl jie galėjo pirkti C cukrų ir, minimaliai perdirbę,

išvengti įvežimo muitų, taip gaudami didelį pelną. Mišinių importo kaina buvo mažesnė už Bendrijos rinkoje vyraujančią kainą.

52 Be to, Ispanijos vyriausybė, atkreipdama dėmesį, kad aptariamas cukrus nebuvo gaunamas iš UŠT auginamų kultūrų, pastebi, jog sprendimas dėl UŠT buvo priimtas siekiant šių teritorijų plėtros. Šios šalys negauna jokio pelno iš pridėtinės vertės, gautos iš perdirbimo operacijų, nuo kurių priklauso EB-UŠT kilmės kumuliacija, nes realiai jose atliekamas minimalus perdirbimas nesukuria darbo vietų ir nesudaro palankesnių sąlygų šių UŠT plėtrai.

Teisingumo Teismo vertinimas

53 Visų pirma reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Bendrijos institucijos turi didelę diskreciją taikydamos sprendimo dėl UŠT 109 straipsnį (šiuo klausimu žr. 1999 m. vasario 11 d. Sprendimo *Antillean Rice Mills ir kt. prieš Komisiją*, C-390/95 P, Rink. p. I-769, 48 punktą ir 2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-110/97, Rink. p. I-8763, 61 punktą bei 2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-301/97, Rink. p. I-8853, 73 punktą).

54 Šiomis aplinkybėmis Bendrijos teismas turėtų apsiriboti patikrinimu, ar įgyvendinant šią diskreciją nepadaryta akivaizdi klaida, ar nebuvo piktnaudžiaujama įgaliojimais ir ar Bendrijos institucijos akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų (žr. minėto sprendimo *Antillean Rice Mills ir kt. prieš Komisiją* 48 punktą; minėto sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-110/97, 62 punktą ir minėto sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-301/97, 74 punktą).

55 Bendrijos teismo kontrolės intensyvumas ribojamas ypač tais atvejais, kai Bendrijos institucijos turi derinti skirtingus interesus ir taip pasirinkti politinius sprendimus, priklausančius jų kompetencijai (šiuo klausimu minėto sprendimo *Emesa Sugar*, C-17/98, Rink. p. I-675, 53 punktą).

56 Pagal sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalį Komisija „gali" imtis apsaugos priemonių „jei (šio sprendimo) taikymas labai sutrikdo Bendrijos arba vienos ar kelių valstybių narių ekonomikos sektorių arba sukelia pavojų jų išorės finansų stabilumui", arba „(jei) kyla sunkumų, dėl kurių gali pablogėti veikla kuriame nors Bendrijos ar Bendrijos regiono sektoriuje". Teisingumo Teismas minėto sprendimo *Antillean Rice Mills ir kt. prieš Komisiją* 47 punkte nusprendė, kad pirmuoju šioje dalyje nurodytu atveju turi būti įrodytas priežastinio ryšio buvimas, nes apsaugos priemonėmis turi būti siekiama pašalinti ar sušvelninti atitinkamame sektoriuje kilusius sunkumus, o antruoju atveju, atvirkščiai, nereikalaujama, kad sunkumai, pagrindžiantys apsaugos priemonės nustatymą, kiltų dėl UŠT sprendimo taikymo.

57 Komisija ginčijamą reglamentą grindė antruoju UŠT sprendimo 109 straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju. Iš tikrųjų iš šio reglamento septintos konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija ginčijamą apsaugos priemonę nustatė, nes dėl „sunkumų pastaraisiais mėnesiais kilo pavojus, kad gali labai pablogėti veikla Bendrijos cukraus sektoriuje".

58 Būtent iš šio reglamento ketvirtos–šeštos konstatuojamųjų dalių matyti, kad rėmimąsi sprendimo dėl UŠT 109 straipsniu lėmė aplinkybė, jog cukraus ir mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importas galėjo sukelti didelį bendros rinkos organizavimo veikimo cukraus sektoriuje pablogėjimą ir labai neigiamas pasekmes šio sektoriaus Bendrijos ūkio subjektams.

59 Pirmąjį ieškinio pagrindą sudaro penkios dalys, iš kurių pirmos keturios iš esmės susijusios su pavojumi, kad gali būti sutrikdytas bendras cukraus ir mišinių rinkos organizavimas, o penktoji – su pavojumi, kad gali kilti neigiamos pasekmės Bendrijos ūkio subjektams.

Dėl pavojaus, kad gali būti sutrikdytas bendras cukraus rinkos organizavimas

60 Visų pirma Nyderlandų vyriausybė teigia, kad, atsižvelgiant į minimalius pagal EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisykles importuoto cukraus kiekius, neegzistuoja joks sunkumas sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme.

61 Šiuo klausimu iš ginčijamo reglamento pirmos ir penktos konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija nustatė cukraus iš UŠT importo pagal EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisykles „didelį padidėjimą" nuo 1997 m. ir kad dėl šios priežasties rinkos organizavimo veikimas galėjo būti „labai sutrikdytas". Šio reglamento ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje šiuo klausimu nurodoma:

„(Bendrijos cukraus) rinka yra perteklinė. Suvartojamo cukraus kiekis yra pastovus, t. y. maždaug 12,7 milijono tonų. Cukraus yra pagaminama 16,7–17,8 milijono tonų. Taigi bet kokį cukraus į Bendriją importą pakeičia atitinkamo Bendrijos cukraus kiekio, kuris negali būti parduotas šioje rinkoje, eksportas; pagal nustatytas kvotas iš Bendrijos biudžeto už šį cukrų yra mokamos grąžinamosios išmokos (šiuo metu apie 520 eurų už toną). Tačiau pagal susitarimą dėl žemės ūkio, kuris buvo sudarytas remiantis Urugvajaus raundo rezultatais, eksporto, už kurį mokamos grąžinamosios išmokos, kiekis yra mažinamas nuo 1 555 600 tonų 1995–1996 prekybos metais iki 1 273 500 tonų 2000–2001 prekybos metais".

62 Reikia priminti, kaip pastebėjo Teisingumo Teismas minėto sprendimo *Emesa Sugar* 56 punkte, kad jau 1997 m. egzistavo Bendrijos runkelių cukraus gamybos perteklius, palyginti su Bendrijos suvartojamu kiekiu, kurį didino cukranendrių cukraus iš AKR šalių importas, kad būtų patenkinta ypatinga šio produkto paklausa, ir Bendrijos įsipareigojimas importuoti tam tikrą kiekį cukraus iš trečiųjų šalių pagal PPO susitarimus. Be to, Bendrija taip pat buvo įsipareigojusi subsidijuoti cukraus eksportą, išmokėdama eksporto grąžinamąsias išmokas, neviršijančias šių susitarimų nustatytų sumų. Šiomis aplinkybėmis ir atsižvelgdama į cukraus iš UŠT importo didėjantį augimą nuo 1997 m. Komisija galėjo pagrįstai manyti, kad bet koks, net minimalus Bendrijos produkcijos atžvilgiu, į Bendrijos rinką patenkantis šio produkto kiekis įpareigotų jos institucijas padidinti subsidijas eksportui neperžengiant minėtų sumų ribų arba sumažinti Europos gamintojų kvotas, o tai sutrikdytų bendrą cukraus rinkos organizavimą, kurio pusiausvyra jau buvo netvirta, ir prieštarautų bendrosios žemės ūkio politikos tikslams.

63 Be to, jei tai tiesa, kad, kaip matyti ir iš Reglamento Nr. 2038/1999 1 straipsnio 1 dalies, mišiniai nepatenka į bendrą cukraus rinkos organizavimą, šių UŠT kilmės produktų, kuriuose paprastai yra didelis cukraus kiekis, importo padidėjimas vis dėlto kelia pavojų, kad gali būti sutrikdytas bendras cukraus rinkos organizavimo veikimas, nes šis importas gali veikti Bendrijos gamintojų galimybę parduoti cukrų šių mišinių gamintojams Bendrijoje.

64 Taigi Nyderlandų vyriausybė neįrodė, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą pripažindama, jog cukraus ir mišinių iš UŠT importas labai padidėjo 1997–1999 m. ir kad šis padidėjimas, net minimalus Bendrijos gamybos atžvilgiu, prilygo „sunkumams" sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme.

65 Todėl pirmojo ieškinio pagrindo pirma dalis atmestina kaip nepagrįsta.

66 Antra, Nyderlandų vyriausybė ginčija Komisijos teiginį ginčijamo reglamento ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje, kad dėl tokio papildomo cukraus importo „turi būti eksportuojamas atitinkamas kiekis Bendrijos cukraus, kuris negali būti parduodamas šioje rinkoje", nors cukraus gamyba ir vartojimas Bendrijoje kito, nelygu metai. Ši vyriausybė taip pat abejoja tuo, kad aptariamas eksportas buvo subsidijuojamas.

67 Šiuo klausimu pakanka atkreipti dėmesį, kad Bendrijoje cukraus gamyba yra didesnė nei vartojimas, o to Nyderlandų vyriausybė neginčija, ir kad Bendrija turi importuoti tam tikrą cukraus kiekį iš trečiųjų šalių pagal PPO susitarimus (minėto sprendimo *Emesa Sugar* 56 punktas).

68 Atsižvelgiant į perteklių Bendrijos cukraus rinkoje, aplinkybė, kad cukraus gamyba ir vartojimas Bendrijoje gali kisti, nelygu metai, kaip pastebi generalinis advokatas išvados 71 punkte, nėra svarbi.

69 Kalbant konkrečiai apie šį perteklių, reikėtų pastebėti, kad bet koks papildomas importas pagal EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisykles padidina cukraus perteklių Bendrijos rinkoje ir lemia subsidijuojamo eksporto padidėjimą (žr. minėto sprendimo *Emesa Sugar* 56 punktą).

70 Dėl šio paskutinio klausimo Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos pripažindama, kad cukraus iš UŠT importo sąlygotas eksportas buvo subsidijuojamas, nes iš UŠT importuotas cukrus, tapęs Bendrijos cukrumi, pats turi būti eksportuojamas, kad būtų išlaikyta bendro rinkų organizavimo pusiausvyra.

71 Todėl antra pirmojo ieškinio pagrindo dalis taip pat yra atmestina.

72 Trečia, Nyderlandų vyriausybė tvirtina, kad PPO susitarimai suteikė pakankamai plačią veiksmų laisvę vykdant ginčijamą importą į Bendriją.

73 Šiuo atžvilgiu reikia pastebėti, kad net jei papildomas cukraus eksportas mokant grąžinamąsias išmokas, kurį galėjo sąlygoti cukraus importas iš UŠT, nepasiektų PPO susitarimuose nustatytų sumų ir kiekių, Nyderlandų vyriausybė neįrodė, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, pirma, atsižvelgdama į šių susitarimų tikslą laipsniškai riboti subsidijas eksportui ir, antra, pripažindama, kad padidėjęs cukraus importas pagal EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisykles savo ruožtu padidino bendrą subsidijų eksportui sumą ir sukėlė Bendrijos cukraus sektoriaus sutrikdymo grėsmę, kaip tai pažymėjo Pirmosios instancijos teismas minėto sprendimo *Rica Foods ir kt. prieš Komisiją* 139 punkte.

74 Todėl trečia pirmojo ieškinio pagrindo dalis yra atmestina.

75 Ketvirta, dėl Nyderlandų vyriausybės abejonių, susijusių su Komisijos ketinimu sumažinti Bendrijos gamybos kvotas, kurį turėjo Komisija priimdama ginčijamą reglamentą, pakanka konstatuoti, kad Nyderlandų vyriausybė nepateikė jokio tuos tvirtinimus pagrindžiančio įrodymo.

76 Taigi ketvirta pirmojo ieškinio pagrindo dalis negali būti pripažinta pagrįsta.

Dėl pasekmių Bendrijos gamintojams

77 Iš ginčijamo reglamento penktos konstatuojamosios dalies matyti, kad dėl ginčijamo importo Bendrijos cukraus gamintojai gali „prarasti dar daugiau garantuojamų pajamų".

78 Priešingai nei teigia Nyderlandų vyriausybė grįsdama penktą pirmojo ieškinio pagrindo dalį, Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos pateikdama tokį motyvą, kad pagrįstų ginčijamos apsaugos priemonės priėmimą.

79 Visų pirma akivaizdu, kad dėl bendro rinkos organizavimo pablogėjimo arba pablogėjimo grėsmės gali tekti sumažinti gamybos kvotas, taip tiesiogiai paveikiant Bendrijos gamintojų pajamas.

80 Be to, didžiąją eksporto grąžinamųjų išmokų dalį finansuoja Bendrijos gamintojai mokėdami gamybos mokesčius, kuriuos kiekvienais metais nustato Komisija. Taigi,

kaip matyti iš šio sprendimo 70 punkto, Komisija galėjo pagrįstai manyti, kad importas galėjo sukelti subsidijuojamo eksporto apimties ir gamybos mokesčių, kuriuos turi mokėti Bendrijos gamintojai, padidėjimą.

81 Galiausiai, net jei tam tikri gamintojai būtų galėję, kaip teigia Nyderlandų vyriausybė, gauti didelį pelną C cukrų parduodami UŠT ūkio subjektams gerokai didesnėmis nei pasaulinės rinkos kainomis, šis teiginys, kurio nepagrindžia joks konkretus įrodymas, negali paneigti Komisijos vertinimo, kad aptariamas importas kėlė cukraus sektoriaus sutrikdymo pavojų, galintį, be kita ko, sukelti subsidijų eksportui padidėjimą arba gamybos kvotų sumažinimą.

82 Todėl penkta pirmojo ieškinio pagrindo dalis atmestina kaip nepagrįsta.

83 Atsižvelgiant į tai, kas buvo pasakyta, pirmasis ieškinio pagrindas yra atmestinas.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

84 Nurodydama antrąjį ieškinio pagrindą, Nyderlandų vyriausybė tvirtina, kad Komisija pažeidė sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalyje nurodytą proporcingumo principą. Šį ieškinio pagrindą sudaro keturios dalys.

85 Pirma, ši vyriausybė kaltina Komisiją pažeidus sprendimu dėl UŠT nustatytą UŠT kilmės produktų preferencinį, palyginti su režimu, taikomu AKR valstybių kilmės produktams, statusą.

86 Antra, ginčijamas reglamentas buvo priimtas Komisijai neįvertinus jo taikymo neigiamų pasekmių atitinkamoms UŠT ir suinteresuotosioms įmonėms.

87 Trečia, net darant prielaidą, kad Bendrijos cukraus rinkoje kilo sunkumai, Komisijos siekiamas tikslas galėjo būti pasiektas mažiau UŠT ir suinteresuotas įmones varžančia priemone, pavyzdžiui, nustatant minimalią pardavimo kainą.

88 Ketvirta, ginčijamo reglamento 2 straipsnio 2 dalis tiek, kiek pagal ją yra taikoma Reglamento Nr. 2553/97 3 straipsnio 3 dalis, taip pat prieštarauja proporcingumo principui. Iš tikrųjų pastarojoje nuostatoje importo licencijų atžvilgiu numatytas užstatas yra lygus 50 % bendro muitų tarifo, taikomo paraiškos padavimo dieną, kuris buvo apie 43,7 eurų už 100 kilogramų. Tačiau iki 2000 m. kovo 1 d. užstatas cukrui, kuriam taikomos EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisyklės, buvo lygus 0,3 ekiu už 100 kilogramų. Nyderlandų vyriausybės teigimu, pagal 1995 m. birželio 27 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1464/95 dėl specialiųjų išsamių taisyklių, reglamentuojančių importo ir eksporto licencijų sistemos taikymą cukraus sektoriuje (OL L 144, p. 14), 8 straipsnio 1 dalį užstatas cukrui iš AKR valstybių ir trečiųjų šalių buvo lygus 0,3 ekiu už 100 kilogramų.

89 Taigi Nyderlandų vyriausybė mano, kad Reglamento Nr. 2553/97 3 straipsnio 3 dalyje numatytas užstatas yra neproporcingas užstatui, kuris turi būti suteikiamas už cukraus iš AKR valstybių ir trečiųjų šalių importą.

90 Komisija visų pirma atsikerta, kad UŠT padėtis skiriasi nuo AKR valstybių ir trečiųjų šalių padėties, nes cukrus nėra gaminamas UŠT. Kilmės kumuliacijos taisyklė, pagal kurią dabartiniu metu UŠT eksportuoja cukrų ir cukraus mišinius į Bendriją, nėra numatyta su AKR valstybėmis ir kitomis trečiosiomis valstybėmis sudarytuose susitarimuose. Šiomis aplinkybėmis ši vyriausybė negali pagrįstai teigti, kad kilmės kumuliacijos mechanizmo apribojimas sudaro pavojų, jog bus pažeistas preferencinis, palyginti su AKR valstybėmis ir trečiosiomis valstybėmis UŠT, statusas.

91 Be to, Komisija pažymi, kad aplinkybės jai neleido išsamiai išanalizuoti kvotų importui iš UŠT nustatymo poveikio šių šalių ekonomikai ir atitinkamai pramonei. Studija, kurią ji užsakė atlikti šiuo klausimu, turėtų jai leisti pateikti Tarybai pasiūlymą dėl ilgalaikio reglamento šioje srityje.

92 Komisija taip pat tvirtina, kad Bendrijos gamybos kvotų sumažinimas sukelia labai neigiamų pasekmių Bendrijos ūkio subjektams, nors ribojamas tik cukraus, kuriam taikoma kilmės kumuliacija, importas. Be to, net jei UŠT ir negamina cukraus, remiantis metiniu 5 726 tonų dydžiu nustatyta kvota būtų beveik dviguba, palyginti su ta, kurią Sprendimas 97/803 numato cukraus importui pagal AKR-UŠT kilmės kumuliacijos taisykles ir kurios Teisingumo Teismas minėtame sprendime *Emesa Sugar* nelaikė neteisėta.

93 Galiausiai dėl Reglamento Nr. 2553/97 3 straipsnio 3 dalies taikymo Komisija pažymi, kad šioje nuostatoje numatytu užstatu siekiama, jog tikrai būtų įvykdytas prašomo kiekio importas, ir išvengti licencijų prašymo spekuliacijų tikslais. Ši priežastis pateisina skirtumą, egzistuojantį tarp šio užstato ir to, kurio reikalaujama importuojant cukrų iš AKR valstybių ir trečiųjų šalių.

94 Ispanijos vyriausybė iš esmės pakartoja Komisijos argumentus. Ji būtent tvirtina, kad tai, jog pats sprendimas dėl UŠT numato galimybę taikyti apsaugos priemones, patvirtina ginčijamų priemonių suderinamumą su UŠT asociacijos režimu.

Teisingumo Teismo vertinimas

95 Pagal sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalį:

„<...> reikia pasirinkti tokias priemones, kurios mažiausiai sutrikdytų asociacijos ir Bendrijos funkcionavimą. Šios priemonės neturi siekti daugiau nei griežtai būtina iškilusiems sunkumams įveikti."

96 Šioje byloje, kad būtų pašalinti Bendrijos rinkoje kilę sunkumai, ginčijamo reglamento 1 straipsnis apriboja cukraus ir mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importą konkrečiu laikotarpiu iki maksimalaus 3 340 tonų kiekio. Iš šio reglamento devintos konstatuojamosios dalies matyti, kad šis skaičius reiškia „didžiausią nagrinėjamų produktų importo bendrą metinį kiekį per pastaruosius trejus metus iki 1999 m., kai importas ypač išaugo ir dėl jo Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) pradėjo tyrimą įtardama esant pažeidimų". Produktų, kurių kodai yra 1806 10 30 ir 1806 10 90, importui taip pat turėtų būti taikomos apsaugos priemonės atsižvelgiant į didelį cukraus kiekį ir tokias pat neigiamas pasekmes tiek aptariamam cukrui, tiek bendram cukraus rinkos organizavimui. Ši priemonė turi užtikrinti, kad iš UŠT importuotų cukraus produktų kiekis neviršys kiekio, galinčio sutrikdyti bendrą rinkos organizavimą, visiškai jiems užtikrindama pardavimo galimybę".

97 Visų pirma dėl argumento, susijusio su preferencinio statuso, kurį turi cukrus iš UŠT, palyginti su cukrumi iš AKR valstybių, pažeidimu, pakanka konstatuoti, kad sprendimo dėl UŠT 109 straipsnyje aiškiai numatyta Komisijos teisė nustatyti apsaugos priemones jame nurodytomis sąlygomis. Aplinkybė, kad Komisija nustatė tokią priemonę kai kurių produktų iš UŠT atžvilgiu, nepaneigia preferencinio statuso, kuris pagal sprendimo dėl UŠT 101 straipsnio 1 dalį taikomas iš šių šalių kilusiems produktams. Iš tikrųjų apsaugos priemonė yra išimtinė ir laikina.

98 Be to, šioje byloje, kaip pastebėjo Pirmosios instancijos teismas sprendimo *Rica Foods ir kt. prieš Komisiją* 205 punkte, ginčijame reglamente yra nurodomas tik pagal EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisykles importuojamas cukrus ir mišiniai, todėl cukraus iš UŠT importui pagal įprastas kilmės taisykles jokia riba nebuvo nustatyta, jei tokia produkcija egzistuotų.

99 Taigi pirma antrojo ieškinio pagrindo dalis yra atmestina.

100 Antra, dėl argumento, kad buvo pažeista pareiga iš anksto surinkti informaciją apie neigiamas pasekmes, kurių apsaugos priemonė galėjo sukelti atitinkamos UŠT ekonomikai ir suinteresuotosioms įmonėms, reikia pripažinti, kad tuo metu, kai buvo priimtas reglamentas, ieškiniai dėl cukraus iš Nyderlandų Antilų ir Arubos importo sąlygų jau buvo pareikšti tiek Teisingumo Teisme, tiek Pirmosios instancijos teisme (dėl tos pačios problematikos ir dėl cukraus, kuriam taikoma AKR-UŠT kilmės kumuliacija, žr., be kita ko, minėtą sprendimą *Emesa Sugar*; dėl cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, žr. minėtą sprendimą *Nyderlandai prieš Komisiją*, C-26/00 ir 2002 m. sausio 17 d. Sprendimą *Rica Foods prieš Komisiją*, T-47/00, Rink. p. II-113). Be to, kaip matyti iš minėto sprendimo *Nyderlandai prieš Komisiją* 28–30 punktų, Reglamentas Nr. 2423/1999 buvo priimtas įvykus Komisijos, Nyderlandų Karalystės ir kitų valstybių narių pasitarimui, kuriame turėjo būti aptartos ekonominės numatytos taikyti apsaugos priemonės pasekmės.

101 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad Komisija buvo informuota apie ypatingą Nyderlandų Antilų ir Arubos padėtį, kai ji numatė nustatyti ginčijamą priemonę, ir ji galėjo įvertinti pastarosios poveikį atitinkamos UŠT ekonomikai ir suinteresuotųjų įmonių padėčiai.

102 Taigi antra antrojo ieškinio pagrindo dalis yra atmestina.

103 Trečia, dėl galimybės taikyti tinkamesnę ir mažiau varžančią nei numatyta ginčijamame reglamente priemonę, kad būtų įgyvendintas Komisijos siekiamas tikslas, pavyzdžiui, nustatyti minimalią pardavimo kainą, reikia priminti, jog proporcingumo principas, vienas iš bendrųjų Bendrijos teisės principų, reikalauja, kad Bendrijos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina nagrinėjamiems teisės aktų teisėtiems tikslams pasiekti, todėl, kai galima rinktis iš keleto tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi nurodytiems tikslams (1990 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Fedesa ir kt.*, C-331/88, Rink. p. I-4023, 13 punktas; 1994 m. spalio 5 d. Sprendimo *Crispoltoni ir kt.*, C-133/93, C-300/93 ir C-362/93, Rink. p. I-4863, 41 punktas; minėto sprendimo *Antillean Rice Mills ir kt. prieš Komisiją* 52 punktas ir 2001 m. liepos 12 d. Sprendimo *Jippes ir kt.*, C-189/01, Rink. p. I-5689, 81 punktas).

104 Teisminės šio principo laikymosi kontrolės atveju, atsižvelgiant į didelę Komisijos diskreciją apsaugos priemonių srityje, tik akivaizdus šioje srityje priimtos priemonės netinkamumas kompetentingos institucijos siekiamo tikslo atžvilgiu gali paveikti tokios priemonės teisėtumą (žr. minėto sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-301/97, 135 punktą ir nurodytą praktiką).

105 Be to, šioje byloje Teisingumo Teismas turi ne patikrinti, ar Komisijos priimta priemonė yra vienintelė arba geriausia priemonė, kurią buvo galima priimti, bet įvertinti, ar ši priemonė buvo akivaizdžiai netinkama.

106 Taigi šiuo atveju Nyderlandų vyriausybė nepateikė įrodymo, kad importuotino į Bendriją cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, neapmuitinamo kiekio apribojimas iki 3 340 tonų ginčijamo reglamento nustatytu laikotarpiu akivaizdžiai netiko siekiamam tikslui įgyvendinti.

107 Todėl trečia antrojo ieškinio pagrindo dalis yra atmestina.

108 Galiausiai dėl ginčijamo reglamento 2 straipsnio 2 dalies galiojimo reikia pastebėti, kad nustatydama didesnę užstato sumą cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importui Komisija siekė, kaip ji tai pabrėžė, išvengti spekuliavimo.

109 Toks užstatas neatima iš tikrai suinteresuotų įmonių galimybės eksportuoti cukrų į Bendriją. Iš tikrųjų, nors šis užstatas turi būti sumokamas, kad būtų išduota importo licencija, ši suma įmonei grąžinama, jei importo operacija buvo įvykdyta (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-110/97, 132 punktą).

110 Šiomis aplinkybėmis nebuvo įrodyta, kad ginčijama priemonė buvo akivaizdžiai netinkama arba viršijo tai, kas reikalinga Komisijos siekiamam tikslui įgyvendinti.

111 Kadangi ketvirta dalis taip pat negali būti pripažinta pagrįsta, reikia atmesti visą antrąjį ieškinio pagrindą.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su piktnaudžiavimu įgaliojimais

Šalių argumentai

112 Nurodydama trečiąjį ieškinio pagrindą Nyderlandų vyriausybė kaltina Komisiją, kad ji nustatė apribojimus cukraus importui pagal EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisykles, nors Taryba vėlesniuose sprendimo dėl UŠT pakeitimuose to nenumatė.

113 Taigi sprendimo dėl UŠT 109 straipsnis nesuteikia Komisijai diskrecijos keisti ar pildyti Tarybos sprendimo, kol jo poveikis, numatytas arba tik planuojamas, ir toliau tęsiasi. Šie argumentai šioje byloje yra dar svarbesni, nes, pratęsdama Sprendimo 91/482 galiojimą, Taryba atsisakė imtis priemonių dėl cukraus ir mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija.

114 Komisija atsikerta, jog 2000 m. vasario 10 d. Sprendime *Nyderlandų Antilai prieš Komisiją* (T-32/98 ir T-41/98, Rink. p. II-201) Pirmosios instancijos teismas nenusprendė, kad ji piktnaudžiavo savo įgaliojimais.

115 Ispanijos vyriausybė mano, kad Nyderlandų Karalystė nepateikė jokio įrodymo, kuris įrodytų, jog ginčijamu reglamentu nebuvo siekiama išvengti veiklos pablogėjimo Bendrijos cukraus sektoriuje.

Teisingumo Teismo vertinimas

116 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką piktnaudžiavimas įgaliojimais yra tai, kai institucija įgyvendina savo įgaliojimus siekdama išskirtinio tikslo ar bet kuriuo atveju išimtinai ar iš esmės kitų nei nurodytų tikslų arba siekdama išvengti Sutartyje numatytos konkrečiu atveju taikytinos procedūros (žr., be kita ko, 1996 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė prieš Tarybą*, C-84/94, Rink. p. I-5755, 69 punktą ir 1998 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Windpark Groothusen prieš Tarybą*, C-48/96 P, Rink. p. I-2873, 52 punktą).

117 Šioje byloje išnagrinėjus pirmąjį ieškinio pagrindą matyti, kad Komisija pagrįstai galėjo nuspręsti, jog dėl cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importo kilo „sunkumų" sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme, kurie galėjo sutrikdyti bendro cukraus rinkos organizavimo veikimą.

118 Be to, Nyderlandų vyriausybė nepateikė jokio argumento, iš kurio būtų matyti, kad ginčijamas reglamentas nebuvo priimtas siekiant pašalinti nustatytus trikdymus arba išvengti didesnių Bendrijos cukraus rinkos trikdymų. Šiuo klausimu paprasčiausia tai, kad Taryba sprendimo dėl UŠT 108b straipsnyje nustatė kiekybinį apribojimą AKR-UŠT kilmės cukrui, niekaip nepaveikia Komisijos teisės pagal sprendimo dėl UŠT 109 straipsnį imtis reikalingų priemonių cukraus ar kito produkto iš UŠT atžvilgiu, jei patenkintos joms priimti nustatytos sąlygos.

119 Taigi trečiasis ieškinio pagrindas yra atmestinas.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

Šalių argumentai

120 Nurodydama ketvirtąjį ieškinio pagrindą Nyderlandų vyriausybė teigia, kad ginčijamame reglamente nenurodomi jokie motyvai dėl:

— priežasčių, dėl kurių Komisija nusprendė, kad nuo 2000 m. kovo 1 d. būtina imtis griežtesnių priemonių nei tos, kurios buvo taikomos ankstesniu laikotarpiu,

— identiškų priemonių priėmimo UŠT kilmės cukraus ir mišinių atžvilgiu, nors Reglamentas Nr. 2423/99 numatė skirtingas priemones šiems dviejų rūšių produktams,

— pavojaus, kad pablogės padėtis Bendrijos cukraus rinkoje sumažinus EB-UŠT cukraus ir mišinių importą,

— preferencinio statuso, kuriuo, palyginti su AKR valstybėmis ir trečiosiomis šalimis, naudojasi UŠT, nepaisymo.

121 Be to, Nyderlandų vyriausybė tvirtina, kad 3 340 tonų kvotos nustatymo motyvai nėra pakankami. Komisija pamiršo, kad cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importas buvo pradėtas tik 1999 m. ir kad Taryba skatino šių produktų importą.

122 Atvirkščiai, Komisija mano, kad ginčijamo reglamento motyvavimas atitinka teismo praktikos nustatytus reikalavimus, nes jis aiškiai atskleidžia teisės akto rengėjo argumentus. Pagal teismo praktiką nėra reikalaujama, kad Komisija išdėstytų priežastis, dėl kurių ji nustato priemonę, skirtingą nei nustatyta prieš keletą mėnesių. Bet kuriuo atveju reglamento preambulėje nurodoma šio pakeitimo priežastis.

123 Ispanijos vyriausybės nuomonė sutampa su Komisijos nuomone. Ji priduria, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką, kai atvejis, kaip yra šioje byloje, susijęs su visuotinai taikomu aktu, pateikiant motyvus galima tik nurodyti bendrą situaciją, dėl kurios jis buvo priimtas, ir bendrus tikslus, kuriuos rengėjas ketina pasiekti. Jei ginčijamame akte aiškiai atskleidžiamas atitinkamos institucijos siekiamas tikslas, būtų nepagrįsta reikalauti konkrečių motyvų dėl įvairių techninių sprendimų priėmimo. Ši pozicija yra dar teisingesnė, nes šioje byloje Bendrijos institucijos turi didelę diskreciją pasirinkdamos reikiamas priemones bendrai politikai įgyvendinti.

Teisingumo Teismo vertinimas

124 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką EB 253 straipsniu reikalaujamas motyvavimas turi atitikti nagrinėjamo teisės akto pobūdį ir aiškiai

bei nedviprasmiškai atskleisti teisės aktą priėmusios institucijos motyvus, leidžiančius suinteresuotiesiems asmenims sužinoti priimtos priemonės pateisinimus, o Bendrijos teismui – vykdyti teisminę kontrolę. Motyvuose nebūtina nurodyti visų faktinių ir teisinių aplinkybių, nes nustatant, ar akto motyvai atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jų formuluotę, bet ir į kontekstą bei į visus atitinkamą klausimą reglamentuojančius teisės aktus (žr., be kita ko, 1997 m. vasario 4 d. Sprendimo *Belgija ir Vokietija prieš Komisiją*, C 9/95, C-23/95 ir C-156/95, Rink. p. I-645, 44 punktą ir 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktą).

125 Reikia konstatuoti, kad ginčijamo reglamento pirmoje–septintoje konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė Bendrijos cukraus rinkoje kilusius sunkumus, priežastis, dėl kurių galėjo pablogėti bendro rinkos organizavimo veikimas, ir neigiamas pasekmes Bendrijos ūkio subjektams, ypač dėl rimto pavojaus, kad reikės sumažinti Bendrijos gamybos kvotas. Be to, ši institucija šio reglamento devintoje konstatuojamoje dalyje, cituotoje šio sprendimo 96 punkte, nurodė motyvus, dėl kurių ji nustatė ginčijamą kvotą.

126 Šiomis aplinkybėmis, priešingai nei teigia Nyderlandų vyriausybė, kaip matyti iš pirmesnių ieškinio pagrindų analizės, ginčijamo reglamento preambulėje aiškiai ir nedviprasmiškai atskleidžiami Komisijos argumentai taip, kad suinteresuotieji asmenys galėtų žinoti nustatytas priemones pagrindžiančius motyvus, o Teisingumo Teismas – vykdyti teisminę kontrolę. Be to, Nyderlandų Karalystė glaudžiai bendradarbiavo ginčijamo reglamento rengimo procese.

127 Kadangi ketvirtasis ieškinio taip pat negali būti pripažintas pagrįstu, visas ieškinys yra atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

128 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Nyderlandų Karalystės ir pastaroji bylą pralaimėjo, ji padengia bylinėjimosi išlaidas. Pagal to paties straipsnio 4 dalį Ispanijos Karalystė ir Prancūzijos Respublika pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš Nyderlandų Karalystės bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Ispanijos Karalystė ir Prancūzijos Respublika pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.